

bron :

Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen

PB C 39 van 11/02/2000

(Vorbereidende besluiten krachtens titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie)

RAAD

Initiatief van het Koninkrijk Denemarken met het oog op de aanneming van het kaderbesluit van de Raad ter bestrijding van ernstige milieucriminaliteit

(2000/C 39/05)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, met name artikel 31 en artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het initiatief van het Koninkrijk Denemarken,

Gezien het advies van het Europees Parlement, Overwegende hetgeen volgt:

(1) De Raad is verontrust over de toenemende omvang van milieucriminaliteit en het feit dat de gevolgen ervan vaak grensoverschrijdend zijn.

(2) Ernstige milieucriminaliteit vormt een bedreiging voor het milieu en derhalve moet krachtig worden opgetreden tegen ernstige milieudelicten.

(3) Ernstige milieucriminaliteit is een probleem waarmee alle lidstaten geconfronteerd worden en de lidstaten moeten derhalve gezamenlijk optreden om het milieu door het strafrecht te beschermen.

(4) De bestrijding van ernstige milieucriminaliteit vereist doeltreffend onderzoek en effectieve vervolging in de lidstaten, en doeltreffende politie, strafrechtelijke en administratieve samenwerking tussen de lidstaten.

(5) De uitwisseling van informatie over ernstige milieucriminaliteit tussen de lidstaten dient te worden opgevoerd.

(6) De Raad van Europa heeft op 9 september 1998 een Overeenkomst inzake de bescherming van het milieu door het strafrecht ("de overeenkomst van 1998") aangenomen,

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT AANGENOMEN:

Artikel 1

1. Voor de toepassing van dit kaderbesluit wordt onder "ernstige milieucriminaliteit" verstaan handelingen of nalatigheden, onder verzwarende omstandigheden en in strijd met de nationale milieuwetgeving, waarbij:

- a. de lucht, het water, de bodem of de ondergrond worden verontreinigd, en hierdoor aanzienlijke milieuschade ontstaat of kennelijk dreigt te ontstaan, of
- b. afval of soortgelijke stoffen worden opgeslagen of gedumpt, en hierdoor aanzienlijke milieuschade ontstaat of kennelijk dreigt te ontstaan.

2. Onder "verzwarende omstandigheden". wordt met name verstaan dat:

- a. de handeling of nalatigheid niet kan worden geacht deel uit te maken van de normale, gewone uitvoering van een in andere opzichten wettige activiteit;
- b. de omvang van het delict aanzienlijk is, of
- c. financieel gewin is verkregen of nagestreefd.

Bij de afweging of het om een delict van aanzienlijke omvang gaat, wordt onder meer aan de volgende punten belang gehecht:

- a. gaat het om regelmatig of aanhoudend gedrag waarbij fundamentele milieuoverwegingen opzettelijk worden genegeerd;
- b. was het gepleegde delict van tevoren gepland;
- c. is gepoogd de verontreiniging of opslag te verbergen, en is de schade of het gevaar toegenomen doordat geen, of pas in een zeer laat stadium, sanerings- of preventieve maatregelen zijn getroffen.

Artikel 2

1. De lidstaten nemen maatregelen om ervoor te zorgen dat:

- a. ernstige milieucriminaliteit strafrechtelijk kan worden vervolgd op een effectieve, evenredige en afschrikwekkende wijze, waarbij uitwijzing tot de mogelijkheden behoort;
- b. rechtspersonen overeenkomstig het nationale recht strafrechtelijk aansprakelijk kunnen worden gesteld voor ernstige milieucriminaliteit.

2. De lidstaten nemen maatregelen om ervoor te zorgen dat:

- a. uitrusting en de opbrengst of vermogensvoordelen van overeenkomstige waarde van die criminaliteit volgens het nationale recht in beslag kunnen worden genomen en kunnen worden geconfisqueerd;

- b. ernstige milieucriminaliteit onder de nationale regelgeving valt die is vastgesteld ter uitvoering van het verdrag van de Raad van Europa van 8 november 1990 inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven;
- c. personen die voor ernstige milieucriminaliteit veroordeeld zijn, wordt belet of verboden een activiteit uit te oefenen waarvoor officiële machtiging of goedkeuring vereist is, wanneer uit de vastgestelde feiten blijkt dat er een kennelijk gevaar van misbruik van de situatie of de activiteit bestaat;
- d. personen die voor ernstige milieucriminaliteit veroordeeld zijn, waanneer dit wegens bijzondere omstandigheden nodig is, kan het recht worden ontnomen een andere activiteit uit te oefenen of stichter, beheerder of directeur te zijn van een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, een vennootschap of een vereniging waarvoor een speciale officiële goedkeuring vereist is, of van een stichting, onder de onder c) genoemde voorwaarden, en
- e. met betrekking tot ernstige milieucriminaliteit wordt in het nationale recht voorzien in afdoende compensatieregelgeving en regelgeving inzake herstel van het milieu.

Artikel 3

Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat, behalve de gewone dwangmiddelen zoals huiszoeking en inbeslagneming, onderzoeksbevoegdheden en -methoden voorhanden zijn die de rechtshandavingsinstanties in staat stellen ernstige milieucriminaliteit doeltreffend te onderzoeken en te vervolgen, met inachtneming van passende juridische waarborgen.

Artikel 4

1. Elke lidstaat zorgt ervoor dat zijn autoriteiten bevoegd zijn voor ernstige milieudelicten die gepleegd zijn:

- a. geheel of ten dele op zijn grondgebied, met inbegrip van vaartuigen die in die lidstaat geregistreerd zijn;
- b. door een natuurlijk persoon die een onderdaan of vaste ingezetene is van die lidstaat;
- c. door een rechtspersoon die zich op het grondgebied van die lidstaat bevindt.

2. Wanneer het strafbare feit op het grondgebied van een andere staat gepleegd is, kan de bevoegdheid van de nationale autoriteiten in de in lid 1, onder b) en c), bedoelde gevallen afhankelijk worden gemaakt van het feit dat de betrokken handeling ook volgens de wetgeving van die andere staat strafbaar is.

3. Elke lidstaat zorgt ervoor dat zijn autoriteiten bevoegd zijn voor ernstige milieucriminaliteit met gevolgen of beoogde gevolgen op zijn grondgebied.

Artikel 5

Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de activiteiten van de voor de bestrijding

van ernstige milieucriminaliteit bevoegde autoriteiten naar behoren worden gecoördineerd. Naar gelang van de administratieve structuur en het rechtsstelsel van de betrokken lidstaat, kan die coördinatie op nationaal, regionaal of plaatselijk niveau bijvoorbeeld betrekking hebben op ministeries, het openbaar ministerie, de politiediensten en de milieuautoriteiten.

Artikel 6

1. Die lidstaten werken zo nauw mogelijk samen bij onderzoek naar en vervolging van ernstige milieucriminaliteit.
2. De lidstaten die voorbehouden hebben gemaakt of verklaringen hebben afgelegd bij artikel 5 van het Europees verdrag van 20 april 1959 aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken, overwegen of die voorbehouden of verklaringen doeltreffende samenwerking met andere lidstaten bij de bestrijding van ernstige milieucriminaliteit belemmeren en, indien dat het geval is, beperken zij de draagwijdte van die voorbehouden of verklaringen waar het gaat om andere lidstaten.
3. De lidstaten zorgen er overeenkomstig de terzake geldende akkoorden, verdragen en andere instrumenten voor dat rogatoire commissies met betrekking tot ernstige milieucriminaliteit zo spoedig mogelijk worden uitgevoerd en houden de verzoekende staat op de hoogte van de vorderingen in de zaak, en ook van eventuele problemen met de uitvoering van een rogatoire commissie.
4. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat rogatoire commissies in voorkomend geval rechtstreeks tussen de bevoegde plaatselijke autoriteiten worden doorgegeven.

Artikel 7

1. De lidstaten verlenen elkaar eveneens, overeenkomstig hun nationale recht en de internationale verdragen en overeenkomsten, de ruimst mogelijke bijstand voor de uitwisseling van gegevens over ernstige milieucriminaliteit, met inbegrip van gegevens die een ambtelijk karakter hebben of onder de bevoegdheid van overheidsinstanties vallen.
2. Elke lidstaat kan, overeenkomstig nationaal recht, zonder voorafgaand verzoek aan een andere lidstaat specifieke informatie over ernstige milieucriminaliteit meedelen, wanneer hij van mening is dat de verstrekking van die informatie van nut kan zijn bij het instellen van een strafrechtelijk onderzoek of het uitvoeren van strafrechtelijke vervolging in die andere staat.
3. Elke lidstaat deelt aan een andere lidstaat onverwijld alle nodige informatie over ernstige milieucriminaliteit mee zodat die lidstaat sanerings- of preventieve maatregelen kan nemen, bewijsmateriaal kan verzamelen of aanhoudingen kan verrichten in verband met ernstige milieucriminaliteit. Naar gelang van de omstandigheden kan die informatie via de overeenkomstig artikel 9 aangewezen nationale contactpunten worden doorgegeven.

Artikel 8

1. Elke lidstaat zorgt ervoor dat strafvervolging wegens ernstige milieucriminaliteit kan worden overgedragen aan een andere lidstaat, overeenkomstig de beginselen van het Europees Verdrag van 15 mei 1972 betreffende de overdracht van strafvervolging.

2. Elke lidstaat zorgt ervoor dat strafrechtelijke sancties daadwerkelijk kunnen worden uitgevoerd, overeenkomstig de beginselen van het Europees Verdrag van 28 mei 1970 inzake de internationale geldigheid van strafvonnissen.

Artikel 9

1. Elke lidstaat wijst een of meer contactpunten aan voor het verzamelen en met de andere lidstaten uitwisselen van informatie over ernstige milieucriminaliteit.

Wanneer een contactpunt zelf niet in staat is om een verzoek van een andere lidstaat te beantwoorden, wordt het gemachtigd om het verzoek door te geven aan de bevoegde autoriteit van de betrokken lidstaat. In elke lidstaat is ten minste één contactpunt dag en nacht bemand.

2. Het secretariaat-generaal van de Raad stelt een lijst op van de contactpunten van elke lidstaat en werkt die geregeld bij. De lijst wordt onder alle lidstaten verspreid. Mocht Europol worden gemachtigd zich met milieucriminaliteit te gaan bezighouden om de doelstellingen van artikel 2, lid 1, van de Europol-overeenkomst te verwezenlijken, dan wordt deze taak aan Europol overgedragen.

Artikel 10

1. Het secretariaat-generaal van de Raad, hierna "de houder van het register" genoemd, wordt belast met het opstellen en het bijhouden van en het verstrekken van gegevens uit een register van bijzondere vaardigheden of kennis met betrekking tot de bestrijding van ernstige milieucriminaliteit, hierna "het register" genoemd.

2. Mocht Europol worden gemachtigd, zich met milieucriminaliteit te gaan bezighouden om de doelstellingen van artikel 2, lid 1, van de Europol-overeenkomst te verwezenlijken, dan wordt de in lid 1 genoemde taak aan Europol overgedragen.

Artikel 11

1. De lidstaten dienen hun bijdragen voor opneming in het register bij de houder van het register in.

2. De houder van het register stelt het register op aan de hand van de bijdragen van de lidstaten.

3. De houder zorgt ervoor dat wijzigingen of aanvullingen van het register naar aanleiding van nieuwe bijdragen van de lidstaten volgens de regels worden opgenomen en dat de lidstaten van wijzigingen en aanvullingen in kennis worden gesteld.

Artikel 12

1. Elke lidstaat verstrekt voor het register informatie over bijzondere deskundigheid, vaardigheden of kennis die hij heeft verworven bij de bestrijding van ernstige milieucriminaliteit en die volgens hem voor alle lidstaten beschikbaar moet(en) zijn.

2. De bijdragen van de lidstaten bevatten ten minste een voldoende gedetailleerde beschrijving van de diverse soorten bijzondere deskundigheid, vaardigheden of kennis, zodat de bevoegde instanties in de lidstaten met

kennis van zaken kunnen oordelen of die van nut kunnen zijn bij hun activiteiten ter bestrijding van ernstige milieucriminaliteit. In de bijdragen moet ook worden vermeld hoe spoedig contact kan worden opgenomen met de bron van deskundigheid.

3. De lidstaten moeten er zelf voor zorgen dat hun bijdragen waar nodig worden bijgewerkt.
4. De lidstaten kunnen steeds nieuwe bijdragen laten opnemen of bijdragen uit het register laten schrappen.
5. Het register mag geen andere persoonsgegevens bevatten dan de namen en contactgegevens die voor de werking van de regeling noodzakelijk zijn.

Artikel 13

1. Elke lidstaat is in het bezit van een exemplaar van het register of heeft op andere wijze toegang tot het register. De bevoegde instanties van een lidstaat die van de in het register vermelde bijzondere deskundigheid, kennis of vaardigheden gebruik wensen te maken, nemen zelf contact op met de lidstaat die de informatie heeft verstrekt.
2. De voorwaarden voor het gebruik van het register vermelde bijzondere deskundigheid, kennis of vaardigheden worden rechtstreeks tussen de betrokken lidstaten geregeld. Er kan in geen geval een recht van gebruik bestaan.

Artikel 14

Elke lidstaat doet overeenkomstig zijn nationaal recht de nodige stappen om zo spoedig mogelijk, doch vóór 1 januari 2000, de overeenkomst van 1998 te ondertekenen. Elke lidstaat zorgt ervoor dat hij vóór 1 januari 2001 voorstellen ter bekrachtiging van de overeenkomst van 1998 aan zijn wetgevende vergadering heeft voorgelegd. Bij de bekrachtiging van de overeenkomst van 1998 streven de lidstaten er zoveel mogelijk naar geen voorbehouden bij die overeenkomst te maken.

Artikel 15

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om dit kaderbesluit uit te voeren vóór het einde van het jaar 2000.
2. De lidstaten geven aan het secretariaat-generaal van de Raad de teksten van de bepalingen door die zij hebben aangenomen om hun verplichtingen op grond van dit kaderbesluit in hun nationale recht uit te voeren. De Raad beoordeelt vóór 30 juni 2001 aan de hand van deze informatie of de lidstaten dit kaderbesluit hebben uitgevoerd.

Artikel 16

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag waarop het wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Gedaan te . . .

Voor de Raad
De voorzitter ...

Voor vragen en/of opmerkingen over EMIS kunt u mailen naar emis@vito.be

Copyright © [VITO](#) 14/02/2000

Ontwerp [EMIS](#).